YARGITAY · 12. CEZA DAİRESİ

Güvenlik kamerasıyla kaydedilen keşif görüntülerinin sosyal medyada paylaşılması

MAHKEME	ESAS	KARAR	TARİH
Yargıtay 12. Ceza Dairesi	2024/2439	2026/6054	15.06.2026

Özet

Özel hayat yalnızca kapalı kapılar ardındaki yaşantıdan ibaret olmadığından, kamuya açık alanda bulunulması bu alandaki her görüntünün kaydedilmesine, sürekli ve izinsiz olarak elde bulundurulmasına rıza gösterildiği anlamına gelmez. Eylemin kamusal alanda gerçekleşmesi ve katılanların yüzünün tanınabilecek nitelikte olmaması halinde dahi, özel hayata ilişkin görüntünün kaydedilmesiyle TCK m. 134/1'deki suç oluşur. Ancak soruşturma ve kovuşturma işlemleri sırasında gerçekleştirilen yetkisiz ses veya görüntü kaydı alma ya da nakletme fiili TCK m. 286/1'de ayrıca düzenlendiğinden, özel norm niteliğindeki bu hükmün önceliği gereği, keşif görüntülerini kayda alıp paylaşan sanığın eyleminin anılan madde kapsamında ve TCK m. 75 de gözetilerek değerlendirilmesi gerekir. Yasal ve yeterli olmayan gerekçelerle beraat kararı verilmesi hukuka aykırı olduğundan, Cumhuriyet savcısı ve katılanlar vekilinin temyiz istemleri yerinde görülerek kararın bozulması gerekir.

Karar metni

Yargıtay

12. CEZA DAİRESİ

Esas Numarası:	2024/2439
Karar Numarası:	2026/6054
Karar Tarihi:	15.06.2026

I. HUKUKÎ SÜREÇ

İlk Derece Mahkemesince sanık hakkında verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan kurulan TCK'nın 136/1, 43/1, 62, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca 2 yıl 2 ay 20 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına ilişkin hükme yönelik sanık müdafiinin istinaf başvurusunun Bölge Adliye Mahkemesince kabulü ile

duruşmalı yapılan inceleme neticesinde, 5271 sayılı CMK'nın 280/2. maddesi uyarınca İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak, sanık hakkında verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi uyarınca sanığın beraatine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet savcısının temyiz sebepleri; sanık müdafiinin verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan verilen mahkûmiyet kararına yönelik istinaf başvurusunun esastan reddedilmesi gerekirken sanık hakkında beraat kararı verilerek suçun unsurlarının oluştuğu hususunda yanılgıya düşüldüğüne ilişkindir.

Katılanlar vekilinin temyiz sebepleri; sanık ve katılanların ikâmet ettikleri köyde yaşayan herkesin maskeli olsa dâhi katılanları rahatlıkla tanıyabildikleri dikkate alındığında suçun unsurlarının oluşması nedeniyle sanık hakkında mahkûmiyet kararı verilmesi gerektiğine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İlk Derece Mahkemesince, dosyada mevcut belge ve bilgiler, soruşturma ve kovuşturma evrelerinde alınan beyanlarla birlikte dikkate alınarak yapılan değerlendirmede; sanık ile katılanlar arasında taşınmazdan kaynaklanan uyuşmazlık nedeniyle görülmekte olan hukuk davası kapsamında suç tarihinde icra edilen keşfe ilişkin görüntüleri, evinin dışına yerleştirdiği güvenlik kameraları aracılığıyla kaydeden sanığın, söz konusu görüntülere *"elindeki kemiği yere atmadan kimin it olduğunu anlayamazsın"* şeklinde sözler içeren müzik kaydını ekleyerek katılanların bilgisi ve rızası dışında kendisine ait sosyal medya hesabında paylaştığı iddiasına konu olayda, sanığın tek fiille 5237 sayılı TCK'nın 136/1. maddesinde düzenlenen verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçunu ve aynı Kanun'un 125/1. maddesinde düzenlenen hakaret suçunu işlediği kabul edilerek, sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 44. maddesi uyarınca en ağır cezayı gerektiren verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan mahkûmiyet hükmü kurulmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesince duruşmalı yapılan inceleme neticesinde, İlk Derece Mahkemesince suça konu görüntülerde yer alan katılanların tıbbi maske kullanmaları nedeniyle tanınabilir olmadıkları hâlde suçun unsurlarının oluştuğunun kabulü ile sanık hakkında mahkûmiyet hükmü kurulmasının hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak, sanık hakkında 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi uyarınca beraat kararı verilmiştir.

IV. GEREKÇE VE KARAR

Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan tüm delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı anlaşılmakla, bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet savcısının ve katılanlar vekilinin yukarıda ilgili bölümde ileri sürdüğü bu kapsamdaki temyiz sebeplerinin reddine, ancak;

Özel hayat; kişinin sadece gözlerden uzakta, başkalarıyla paylaşmadığı, kapalı kapılar ardında, dört duvar arasındaki yaşantısı ve mahremiyetinden ibaret değil, herkesin bilmediği veya bilmemesi gereken, istenildiğinde başka kişilere açıklanabilen, tamamen kişiye özel hayat olayları ve bilgilerin tamamını içerir. Bu nedenle, kamuya açık alanda bulunulması, bu alandaki her görüntü veya sesin dinlenilmesine, izlenilmesine, kaydedilmesine, sürekli ve izinsiz olarak elde bulundurulmasına rıza gösterildiği anlamına gelmez. Kamuya açık alanda bulunulduğunda dahi, *"kalabalığın içinde dikkat çekmezlik, tanınmazlık, bilinmezlik"* prensibi geçerli olup, kamuya açık alandaki kişinin, gün içerisinde yapıkları, gittiği yerler, kiminle niçin, nasıl, nerede ve ne zaman görüştüğü gibi hususları tespit etmek amacıyla sürekli denetim ve gözetim altına alınması sonucu elde edilmiş bilgileri ya da onun başkalarınca görülmesi ve bilinmesini istemeyeceği, özel yaşam alanına girdiğinde şüphe bulunmayan faaliyetleri özel hayat kapsamına dahildir; ancak, süreklilik içermeyen ve özel yaşam alanına dahil olmayan olay ve bilgiler ise bu kapsamda değerlendirilemez. Sonuç olarak, bir olay ya da bilginin, özel hayat kapsamına girip girmediği belirlenirken, kişinin

toplum içindeki konumu, mesleği, görevi, kamuoyu tarafından tanınıp tanınmadığı, dışa yansıyan davranışları, rıza ve öngörüleri, sosyal ilişkileri, içinde bulunduğu fiziki çevrenin özellikleri, müdahalenin derecesi gibi ölçütler göz önüne alınmalıdır.

Özel hayatın gizliliğini ihlal suçu, 5237 sayılı TCK'nın 134. maddesinde düzenlenmiştir. Bir özel hayat görüntüsünün ya da sesinin, ilgilisinin bilgisi ve rızası dışında, resim çekme veya kaydetme özelliğine sahip aletle belli bir elektronik, dijital, manyetik yere sabitlenmesi, 5237 sayılı TCK'nın 134/1. madde ve fıkrasında; bu kayıtların, taksirle ya da tamamen hukuka uygun elde edilmiş olsa dahi, bilerek, isteyerek ve ilgilisinin bilgisi ve rızası dışında ifşa edilmesi, yani; yayılması, açığa vurulması, afişe edilmesi, ilan edilmesi, kamuoyuna duyurulması, aleniyet kazandırılması, özetle; içeriğini öğrenme yetkisi bulunmayan kişi veya kişilerin bilgisine sunulması, 5237 sayılı TCK'nın 134/2. madde ve fıkrasında, birbirinden bağımsız iki ayrı suç olarak düzenlenmiştir. İlk fıkradaki suçun oluşması için, görüntüdeki kişinin tanınabilir ya da sesin anlaşılabilir olması gerekmez; özel hayat kapsamına giren seslerin, anlaşılmaz olsa dahi, gizlice kaydedilmesi ilk fıkradaki suçun oluşumu için yeterlidir ve özel hayata ilişkin görüntünün veya sesin kaydedilmesiyle suç tamamlanır. İlk fıkradan farklı olarak, ikinci fıkrada, ifşanın kabulü için, ses veya görüntüyle özel hayatı ihlale uğrayan kişinin anlaşılması, en azından anlaşılabilir olması ya da açıklanması gerekir; ayrıca, özel hayat görüntüsünün veya sesinin, yetkisi bulunmayan kişi veya kişiler tarafından içeriğinin öğrenilmesiyle suç tamamlanır. İlk fıkra açısından, görüntünün veya sesin kaydedilmesi; ikinci fıkra açısından, bu kayıtların ifşa edilmesi yeterli olup, başkaca bir neticenin doğması ve mağdurun zarara uğramış olması gerekmediği gibi, sanığın kaydedilen görüntüleri izlememiş ya da sesleri dinlememiş olmasının suçun oluşumuna bir etkisi yoktur.

Bu açıklamalar ışığında, somut olaya konu eylemin kamusal alanda gerçekleşmesi ve katılanların yüzünün tanınabilecek nitelikte olmadığının kabul edilmesi halinde dâhi 5237 sayılı TCK'nın 134/1. maddesinde düzenlenen özel hayatın gizliliğini ihlal suçunun oluşacağı; ancak sanığın kovuşturma işlemi niteliğinde olan keşif sırasındaki ses veya görüntülerin yetkisiz olarak kayda alınması veya nakledilmesi şeklindeki eyleminin, 5237 sayılı TCK'nın 286/1. maddesinde *"ses veya görüntülerin kayda alınması"* başlığı altında suç olarak düzenlendiği, soruşturma ve kovuşturma işlemleri sırasında gerçekleştirilen yetkisiz kayıt alma veya nakletme fiili bakımından 5237 sayılı TCK'nın 286/1. maddesi özel norm niteliğinde olup, görünüşte içtima kuralları uyarınca özel normun önceliği gereği sanığa isnat edilen eylemin anılan madde kapsamında incelenerek 5237 sayılı TCK'nın 75. maddesi hükümlerinin gözetilmesi suretiyle değerlendirme yapılması gerekirken, yasal ve yeterli olmayan gerekçelerle sanık hakkında verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan beraat kararı verilmesi,

Hukuka aykırı olup, açıklanan nedenle bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet savcısının ve katılanlar vekilinin temyiz istemleri yerinde görüldüğünden Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 11. Ceza Dairesinin kararının 5271 sayılı CMK'nın 302/2. maddesi gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, oy birliğiyle **BOZULMASINA**,

Dava dosyasının, 5271 sayılı CMK'nın 304/2. maddesi uyarınca Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 11. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **TEVDİİNE**,

15.06.2026 tarihinde karar verildi.

Çevrimiçi sürüm: https://burakucuncu.com.tr/karar/kamera-kaydini-sosyal-medyada-paylasma